

- Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse om sagens realitet i forhold til annullations søgsmålet.
- HB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har Kommissionen fremsat et enkelt annullationsanbringende om en retlig fejl.

Ifølge Kommissionen fastslog Retten med urette, at afgørelse C(2019) 7318 final og afgørelse C(2019) 7319 var af kontraktlig karakter.

Den fejlagtige kvalificering af disse to fordringers kontraktlige karakter indebærer følgelig, i henhold til retspraksis fra ADR-dommen(C-584/17), en fejlagtig annullation af Kommissionens afgørelse C(2021) 3339 final af 5. maj 2021 og Kommissionens afgørelse C(2021) 3340 final af 5. maj 2021, som er genstand for nærværende appel.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy w Słupsku (Polen) den 19. september 2022 — straffesag mod M.S., J.W. og M.P.

(Sag C-603/22)

(2023/C 24/30)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy w Słupsku

Parter i straffesagen

M.S., J.W., M.P., anklagemyndigheden i Słupsku og D.G. (den udpegede procesvæрге for M.B. og B.B.)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 6, stk. 1, 2, 3, litra a), og stk. 7, samt artikel 18 i, sammenholdt med 25., 26., og 27. betragtning til, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 (¹) af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager fortolkes således, at fra det øjeblik en mistænkt under 18 år sigtes, er de kompetente myndigheder forpligtet til at sikre barnets ret til at blive bistået af en forsvarer udpeget af staten, hvis barnet ikke selv har udpeget en forsvarer (da barnet eller indehaveren af forældreansvaret ikke selv har sikret sig en sådan bistand), og til at sikre, at en forsvarer deltager i aktiviteterne forud for hovedforhandlingen, såsom afhøring af en mindreårig som mistænkt, og at [de] er til hinder for udførelsen af aktiviteter i form af en afhøring af en mindreårig uden deltagelse af en forsvarer[?]
- 2) Skal artikel 6, stk. 6 og stk. 8, i, sammenholdt med 16., 30., 31., og 32. betragtning til, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager fortolkes således, at retten til forsvar uden unødigt forsinkelse under ingen omstændigheder kan fraviges i sager om lovovertrædelser, som kan straffes med frihedsstraf, og at en midlertidig fravigelse af retten til forsvar som omhandlet i direktivets artikel 6, stk. 8, kun er mulig forud for hovedforhandlingen og kun under de omstændigheder, der er udtømmende opregnet i artikel 6, stk. 8, litra a) og b), og som udtrykkeligt skal angives i afgørelsen om at foretage en afhøring uden advokatens deltagelse, som i princippet skal kunne undergives prøvelse[?]

- 3) I tilfælde af, at enten det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende — skal bestemmelserne i det ovennævnte direktiv da fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser, såsom:
- a) strafferetsplejelovens artikel 301, andet punktum, hvorefter den mistænkte kun efter dennes anmodning skal afhøres med deltagelse af den udpegede forsvarer, og at forsvarerens udeblivelse fra afhøringen af den mistænkte ikke er til hinder for afhøringen;
 - b) strafferetsplejelovens artikel 79 § 3, hvorefter forsvarerens deltagelse i tilfælde vedrørende en person, som ikke er fyldt 18 år (strafferetsplejelovens artikel 79 § 1, nr. 1)), først er obligatorisk under hovedforhandlingen og under de retsmøder, hvor den tiltaltes deltagelse er obligatorisk, dvs. under retssagen[?]
- 4) Skal de bestemmelser, der er nævnt i det første og det andet spørgsmål, samt princippet om forrang og princippet om direktivers direkte virkning fortolkes således, at de giver (eller forpligter) en national ret, der behandler en straffesag, som er omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager, og enhver offentlig myndighed ret til at se bort fra bestemmelser i national ret, der er uforenelige med direktivet, såsom dem, der er nævnt i det tredje spørgsmål, og følgelig — henset til udløbet af gennemførelsesfristen — til at erstatte den nationale norm med de ovennævnte normer i direktivet, som har direkte virkning[?]
- 5) Skal artikel 6, stk. 1, 2, 3 og 7, samt artikel 18 sammenholdt med artikel 2, stk. 1 og stk. [3], sammenholdt med 11., 25., og 26. betragtning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager sammenholdt med artikel 13 og 50. betragtning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU^(?) af 22. oktober 2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordre og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen fortolkes således, at en medlemsstat skal sikre retshjælp til mistænkte eller tiltalte i straffesager, som på tidspunktet for sagens indledning var børn, men som senere fylder 18 år, og at en sådan bistand er obligatorisk indtil sagens endelige afslutning[?]
- 6) Såfremt det femte spørgsmål besvares bekræftende — skal de nævnte bestemmelser i direktivet da fortolkes således, at de er til hinder for national lovgivning, såsom strafferetsplejelovens artikel 79, § 1, nr. 1), hvorefter tiltalte i straffesager kun skal have en forsvarer, indtil vedkommende er fyldt 18 år[?]
- 7) Skal de bestemmelser, der er anført i det femte spørgsmål, samt princippet om forrang og princippet om direktivers direkte virkning fortolkes således, at de giver (eller forpligter) en national ret, der behandler en straffesag, som er omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager, og enhver offentlig myndighed ret til at se bort fra bestemmelser i national ret, der er uforenelige med direktivet, såsom dem, der er nævnt i det sjette spørgsmål, og at anvende bestemmelser i national ret, såsom strafferetsplejelovens artikel 79, § 2, således, at fortolkningen af dem er i overensstemmelse med direktivet (EU-konform fortolkning), dvs. at beholde den udpegede forsvarer for en tiltalt, der var under 18 år på tidspunktet for rejsningen af tiltalen, men som senere under sagen er fyldt 18 år, og over for hvem der stadig verserer en straffesag, indtil sagen er endeligt afsluttet, under forudsætning af, at det er nødvendigt på grund af omstændigheder, der er til skade for forsvaret, eller — henset til udløbet af gennemførelsesfristen — til at erstatte den nationale norm med de ovennævnte normer i direktivet, som har direkte virkning[?]
- 8) Skal artikel 4, stk. 1-3, i, sammenholdt med 18., 19. og 22. betragtning til, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager samt artikel 3, stk. 2, i, sammenholdt med 19. og 26. betragtning til, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU^(?) af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager fortolkes således, at de kompetente myndigheder (anklagemyndigheden, politiet), senest inden politiets eller en anden kompetent myndigheds første officielle afhøring af den mistænkte eller tiltalte, straks bør informere den mistænkte og indehaveren af forældresvaret om de rettigheder, der er væsentlige for at sikre en retfærdig behandling af sagen, samt om de proceduremæssige skridt i sagen, herunder

særligt om forpligtelsen til at udpege en forvarer til en mindreårig, der er mistænkt, og om konsekvenserne af ikke at udpege en valgfri forsvarer til en mindreårig, der er mistænkt (udpege en forsvarer af staten), hvorved disse oplysninger for så vidt angår børn, der er mistænkte, bør gives på et enkelt og letforståeligt sprog, der er tilpasset den mindreåriges alder[?]

- 9) Skal artikel 7, stk. 1 og 2, i, sammenholdt med 31. betragtning til, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343⁽⁴⁾ af 9. marts 2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager, sammenholdt med artikel 3, stk. 1, litra e), og stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager fortolkes således, at myndighederne i en medlemsstat, der fører straffesager mod en mistænkt/tiltalt, som er et barn, har pligt til at underrette barnet, som er mistænkt, om retten til ikke at udtale sig og retten til ikke at inkriminere sig selv på en måde, der er klar og tilpasset den mistænktes alder[?]
- 10) Skal artikel 4, stk. 1-3, i, sammenholdt med 18., 19., og 22. betragtning til, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager sammenholdt med artikel 3, stk. 2, i, sammenholdt med 19. og 26. betragtning til, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager fortolkes således, at kravene i de ovennævnte bestemmelser ikke er opfyldt ved, at den mindreårige mistænkte kort før afhøringen gives en generel meddelelse uden hensyntagen til de særlige rettigheder, der følger af anvendelsesområdet for direktiv 2016/800, og hvorved denne meddelelse kun gives til den mistænkte, der handler uden en forsvarer, uden hensyntagen til spørgsmålet om forældreansvar, og i en situation, hvor en sådanne meddelelse er formuleret på et sprog, der ikke er tilpasset den mistænktes alder[?]
- 11) Skal artikel 18 og 19 i, sammenholdt med 26. betragtning til, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager samt artikel 12, stk. 2, i, sammenholdt med 50. betragtning til, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU af 22. oktober 2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordre og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen sammenholdt med artikel 7, stk. 1 og 2, og artikel 10, stk. 2, i, samt 44. betragtning til, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343 af 9. marts 2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager fortolkes således, at — for så vidt angår de forklaringer, der er afgivet af den mistænkte under politiets afhøring uden deltagelse af en advokat og uden behørigt at oplyse den mistænkte om dennes rettigheder, uden at oplyse indehaveren af forældreansvaret om rettighederne og om de generelle aspekter af sagens forløb, som barnet har ret til i henhold til direktivets artikel 4 — de forpligter (eller berettiger) den nationale ret, der behandler en straffesag, som er omfattet af anvendelsesområdet for de ovennævnte direktiver, samt enhver offentlig myndighed til at sikre den virkning, at de mistænkte/tiltalte sættes i samme situation, som de ville have befundet sig i, såfremt tilsidesættelsen ikke havde fundet sted, og dermed til at se bort fra sådanne beviser, navnlig hvis de belastende oplysninger, der er fremkommet ved en sådan afhøring, skulle anvendes til at dømme den pågældende person[?]
- 12) Skal de bestemmelser, der er nævnt i det ellefte spørgsmål, samt princippet om forrang og princippet om direkte virkning da fortolkes således, at de kræver, at en national ret, der behandler en straffesag, som er omfattet af anvendelsesområdet for de ovennævnte direktiver, samt enhver anden offentlig myndighed er forpligtet til at se bort fra bestemmelser i national ret, der er uforenelige med de nævnte direktiver, såsom strafferetsplejelovens artikel 168a, hvorefter beviser ikke kan erklæres for uantagelige alene med den begrundelse, at de er fremskaffet i strid med procesreglerne eller ved hjælp af en forbudt handling som omhandlet i straffelovens artikel 1, § 1, medmindre beviserne er fremskaffet i forbindelse med en offentlig tjenstemands udøvelse af officielle opgaver som følge af: mord, forsætlig påvirkning af legemsbeskadigelse eller frihedsberøvelse[?]
- 13) Skal artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager, sammenholdt med artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU samt effektivitetsprincippet i EU-retten, fortolkes således, at anklagemyndigheden, som forvalter retsplejen, opretholderen af retsstaten, og som samtidig fører efterforskningen, er forpligtet til at sikre en effektiv retsbeskyttelse på efterforskningsstadiet inden for rammerne af ovennævnte direktiv, og at anklagemyndigheden i forbindelse med den effektive anvendelse af EU-retten skal sikre sin uafhængighed og upartiskhed[?]

- 14) Såfremt et af det første til fjerde, femte til ottende eller niende til tolvte spørgsmål besvares bekræftende, og særligt såfremt det trettende spørgsmål besvares bekræftende — skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU (princippet om effektiv retsbeskyttelse), sammenholdt med artikel 2 TEU, og særligt med princippet om respekt for retsstaten, således som det er fortolket i Domstolens praksis (dom af 21.12.2021, forenede sager C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 og C-840/19, *Înalta Curte de Casație și Justiție og Tribunalul Bihor*, EU:C:2021:1034), og princippet om domstolenes uafhængighed, som er fastsat i artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU og artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder, således som det er fortolket i Domstolens praksis (dom af 27.2.2018, *Associação Sindical dos Juízes Portugueses*, C-64/16, EU:C:2018:117), fortolkes således, at disse principper, henset til Prokurator Generalnys (generalstatsadvokatens, Polen) mulighed for indirekte at lægge pres på dommerne samt mulighed for i denne forbindelse at give anklagere på lavere niveauer bindende instrukser, er til hinder for national ret, som fastsætter, at anklagemyndigheden er afhængig af et udøvende organ, nemlig Minister Sprawiedliwości (justitsministeren), og ligeledes er til hinder for national ret, der begrænser domstolenes og anklagemyndighedens uafhængighed i forbindelse med anvendelsen af EU-retten, og navnlig:
- a) artikel 130 § 1, i lov af 27. juli 2001 om organiseringen af de almindelige domstole, som giver justitsministeren mulighed for — i forbindelse med anklagemyndighedens forpligtelse til at meddele tilfælde, hvor en ret træffer afgørelse i medfør af EU-retten — øjeblikkeligt stille dommerens aktiviteter i bero i afventning af den disciplinære retsinstans' afgørelse, som træffes inden for en frist på under en måned, når justitsministeren henset til den af dommeren begærede type handling, og som konkret består i en direkte anvendelse af EU-retten, finder, at retsinstansens autoritet eller tjenestens væsentlige interesser kræver det;
- b) artikel 1, § 2, artikel 3, § 1, nr. 1 og nr. 3), samt artikel 7, § 1–6, og § 8, samt artikel 13, § 1 og 2, i lov af 28. januar 2016 om statsadvokaturen, hvis indhold, samlet set, peger på, at justitsministeren, der samtidig er generalstatsadvokaten og den øverste anklager, kan udstede ordrer, der er bindende for anklagere i lavere niveauer, herunder i et omfang, der begrænser eller hindrer den direkte anvendelse af EU-retten[?]

(¹) EUT 2016 L 132, s. 1.

(²) EUT 2013 L 294, s. 1.

(³) EUT 2012 L 142, s. 1.

(⁴) EUT 2016 L 65, s. 1.

Appel iværksat den 23. september 2022 af Tigercat International Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 13. juli 2022 i sag T-251/21, Tigercat International Inc. mod EUIPO

(Sag C-612/22 P)

(2023/C 24/31)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Tigercat International Inc. (ved Rechtsanwalt B. Führmeyer og Rechtsanwalt E.B. Matthes)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) og Caterpillar Inc.

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 5. december 2022 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Tigercat International Inc. bærer sine egne omkostninger.